

Lavendel in januari is spotten met natuurwetten

door SANDRA BOUCK
DEVENTER

De winter blijft tot dusver beperkt tot een beetje vorst aan de grond en dat leidt tot rare dingen. Voor wie het wil zien. Zoals voorzitter Peter Heijke van de Stichting Natuur anders. Met hem fietsten we een rondje door Zwolsewijk en Zandweerd. Wat blijkt? Veel knoppen staan op knoppen en veel bomen en struiken zijn maanden te vroeg.

Het begint al in zijn eigen achtertuin aan de Lageweg. De slanke sleutelbloem laat al mooie roze knopjes zien en het ijzerhartje in zijn 'hanging basket' aan de muur bloeit voor de tweede keer volop. Een zwerm vliegjes gaat er verstrooid vandoor als hij de grote bladeren van de aronskelk aanraakt. 'Kijk, volop levende luizen en vliegjes. Dat

hadden eitjes moeten zijn.' Heijke is er niet blij mee. 'Als we straks alsnog vorst krijgen, moeten de planten daarna voor de tweede keer proberen knoppen te vormen. Dat kost vreselijk veel energie. Het is niet

goed. Ze hebben een rustperiode nodig. Net als wij mensen trouwens.'

Heijke heeft er bijna dagelijks mee te maken. De vrijwilligers van 'zijn' stichting onderhouden onder meer tuinen en (histo-

Hartje winter maar volop in bloei

rische) parken, zoals het nieuwe plantsoen. En dat alles dan op ecologische wijze.

De tocht gaat vanaf de Lageweg onder meer over de Zwolseweg, door de Gualtherus Sylvanusstraat en de Longoliusstraat, weer terug naar de Zwolseweg en dan naar de Willem Kloos- en Herman Gorterstraat. Via het Platvoetsdijkje aan de andere kant gaat het dwars door de Zandweerd terug naar de Zwolseweg. Veelvuldig komen we onderweg winterbloeiërs tegen als de winterjasmijn, winterheide en de winterakoniet. In het plantsoen aan de Herman Gorterstraat staan verschillende Japanse sierkersbomen in volle bloei en er zijn al toverhazeelaars die hun prachtige knalgele bolletjes laten zien. Dat is toch niet zo bijzonder? Heijke: 'Normaal zie je ook deze soorten pas in de loop van februari. Ook de

winterbloeiërs komen allemaal veel te vroeg tot ontwikkeling.' Ergens in de buurt van het spoor stapt hij resoluut af. 'Niet alleen de planten zijn in de war. Hoor, baltende koolmezen. Die gaan al nestelen. Als er straks vorst komt, moeten ze weer helemaal opnieuw beginnen. Allemaal verspilde energie.'

Niet alleen zijn de winterbloeiërs veel te vroeg, zelfs rasrechte zomerbloeiërs steken de kopjes al op. Heijke ontdekt bloemen die normaal geheel afsterven in de herfst en dan pas in april weer terugkomen. Zoals de geladia, een soort margrietje met een rood hart; de kleine witte meizoentjes in het gras; de paarse schoenlappersplant en de witgele kamille. Als we een paar keer onderweg dan ook nog de heerlijk geurende lavendel tegenkomen roept hij verontwaardigd uit: 'Dat is dus echt spotten met alle natuurwetten.'